

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinivs Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaqve omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica X. Post Trinitatem. Cum appropinquaret Iesus Ierosolymam,
videns ciuitatem fleuit super eam. Lucae 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

*Seruat
naturam.*

3. O vim eleemosynæ: maiorem totius vinaturæ; quæ nec vnum abolere peccatum valet. Neque id potuit totum diluuium, non ignis Eliæ de cælo deuoratus: non Samaritana fames: non Circumcisionis cultus: non Aaronis sacrificia: Eleemosyna potuit.

*Placat.
Vincit bello*

II. Placat ea implacabilem. 1. Iacob, Gen. 33. sciens iram Esau, ait secum: Placabo eum muneribus. 2. Ita Rex, Luc. 14. non valens cum 10000. resistere venienti cum 2000. missis legatis, pauperibus: rogat ea, quæ pacis sunt.

Iudicio.

Psalm. 111. Iucundus homo, qui misereatur & commodat, disponit sermones suos in iudicio: quia in æternum non commouebitur, quali dicat: Securum ac latus agit, aduocatam sibi conciliat inuictum per eleemosynas.

*Seruat in
periculo.*

Raab. 19. 2. exploratores spicis cooperuit, quæritos ad necem: Ideo in excidio rursus & ipsa meruit seruari. Spicæ sunt eleemosynæ, quæ seruant in excidio mundi. Ergo Luc. 11. Quod superest, date eleemosynam.

Ditat.

III. Hæc data liberaliter, ditat etiam dantem. 1. Vidua Elifæo dedit; & recepit oleum in redundantia. Quo plus trāsfundebat in vasa; hoc plus de vase suo manabat. Sinas in vasa tuarum opum intrare misericordiam; & ea centuplicabit opes. 2. Vt putealis, quo plus exhauritur; hoc copiosius inferne subintrat. 3. Aquæ stagnantes putiscunt; ranas, bufones, &c. progignunt: fluentes vero nitent argentæ, sanæ: Ita thesauri conditi peccata adiunt: expositi gratiam prouocant.

*Gratiam
parat.*

Fructificat

4. Frumentum conditum fit esca murium: creditum terræ fructificat. Sic opes non in arca, nec in tuis, sed in manibus pauperum crescunt. Psalm. 111. Dispersit, dedit pauperibus: Iustitia eius manet in seculum. 5. Aquilam multæ sequuntur aues: quod de præda sibi reliqua pascant eas: At vultur, & vrsus, quam deuorare neque-

*Generosus est
anims.*

unt, abscondunt: hoc ignobiliora sunt animalia: Aquilæ, sunt eleemosynarij, auari, vultures, fœdique vrsi.

Per ora. Facta recapitulatione, & communicatione cum auditoribus instituta. Quid audio de te Pastor? Redde rationē. Heb. 13. Ipsi enim peruigilant quasi rationem reddituri pro animabus vestris. Qualem Iacob reddidit Labano. Gen. 31. Viginti annis fui tecum, oues tuas, & capræ steriles non suerunt; arietes gregis tui non comedi, nec caprum à bestia ostendi tibi: ego damnum omne reddebam. Quicquid furto deperibat, à me exigebas. Item Ieremias c. 13. Vbi est grex tuus, qui datus est tibi? Pecus inclytum tuum? Quid dices, cum visitauerit te? Nunquid dolores non apprehendent te, quasi mulierem parturientem?

Quid audio de te Sacerdos? Vixisti vt præco, an vt prædo? Vt Sacerdos, an sacrilegus? Prælati instar, an Pilati? Vt doctor, an seductor? Certe 1. Corint. 4. Sic vos existimet homo, vt ministros Christi, & dispensatores ministeriorum Dei.

DOMINICA X. POST TRINITATEM.

Cum appropinquaret Iesus Ierosolymam, videns ciuitatem fleuit super eam. Lucæ 19.

Mar dochaus, Esth. 6. Regis quidem Assueri iussu à Principe Aman circumducebatur per urbem cultu & honore regio: at animo tacite gemebat instantem Iudaicæ gentis eadem, toto iam regno indictam. Ita hic Iesus futurorum præuisor.

Circa quod nos

- I. De efficacia, & præstantia lachrymarum.
- II. De Ierosolymitana clade.
- III. De causa cladis.
- IV. De lachryma Christi.
- V. De peccatis deplorandis.
- VI. De amore patriæ.

PARS

P A R S I.

De efficacia, & prestantia lachrymarum.

Lachrymarum
præco-
nia.

I. Sanctarum Lachrymarum magna semper laus extitit apud S. Patres.

1. Celsianus in Psalmos ait, fletum esse cibum animarum, robur sensuum, peccatorum absolutionem, & lavacrum.

Bern. in serm. Delicia Angelorum sunt lachryma nostra. 3. S. Hier. in Epist. o lachryma humilis, tua est potentia, tuum regnum. Tribunal iudicis non vereris; accusatoribus silentium imponis. Non est, qui te accedere vetet. Magis crucias diabolum, quam poena infernalis. Quid plura? Vincis inuincibilem, ligas omnipotentem, inclinas Filium Virginis. 4. Et Dominus Matth. 5. Beati, qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Exempla.

1. Beatus fuit Dauid. 2. Reg. 12. per lachrymas: his enim vitam, regnum, victorias, &c. debet. 2. Ezechias mortis sententiam lachrymis ad XV. annos prorogari fecit. 4. Reg. 2. Nam conuersus ad parietem fleuit. 3. et 9. Matt. 26. lachryma gratiam restituerunt. 4. Veniam Magdalenæ impetrarunt. Luc. 7. 5. Hinc Chrysostomus, hom. 15. in Matth. eas secundum baptismum nominauit.

Dant tem-
poralia.Baptizant.
Eluunt pec-
cata.

1. Proinde suadet Ierem. 19. Laua à malitia, Ierusalem, cor tuum, ut salua fias: quasi dicat: Messias quidem sanguine eluet: at tu lachrymis id interim præsta. 2. Huc Psal. 73. Tu contribulasti capita draconum in aquis, id est: peccata capitalia committentium. 3. Præmonstratum fuit peccata olim in mari rubro submergenda fore. Sicut Exod. 14. Aqua operuerunt currus & equites cuncti exercitus Pharaonis. Nec vnus quidem superstit ex eis.

Beant.

II. Beati igitur, qui seminant in lachrymis: quia in exultatione met. Ps. 125. 1. Vini earum notat, qui clamabat. Ps. 125. Auribus percipe lachrymas meas. Alij legunt: Lachrymas meas reponere in ventrem tuum, intimæ quali ef-

Theauri-
zant Deo.

sentia. 2. Conduntur ex in thesauris Dei: sunt tuba pietatis, ianitrices ecclie, bales pœnitentiæ, aduocata peccantium.

Iob. 10. Dimitte me, ut plangam paululum dolorem meum; antequam vadam. 2. Psal. 38. Quoniā aduena ego sum & peregrinus, remitte mihi ut refrigerer, priusquam abeam, & non reuertar. En vitæ prolongationem petierunt, non alia de causa, quam lachrymarum. 3. Est hic vallis lachrymarum: par, ut in exilio, sicut captiui Hebræi super flumina Babylonis; hic sedeamus ac fleamus, dum recordamur tui Syon. Ps. 136. In salicibus suspendamus organa mundi, memores sterilitatis nostræ.

Sunt præ-
prie mo-
talium.

4. Babylonii ad musicam auditam adorant statuam Nabuchodonosoræam: Dan. 3. Veri Israelitæ etiam vultus avertunt. 5. Dicunt Ps. 6. Lauabo per singulas noctes lectum meum: lacrymis meis stratum meum rigabo.

III. Deus olim angelos emisit dicens. Sunt beati. 1. Ezech. 9. Ite, signate omnes, qui lugent super iniquitates, quæ sunt in medio Ierusalem. Nota hic, 1. Beare lachrymas. 2. Lugere pro peccatoribus signum esse prædestinationis. 2. Dauid 1. Par. 14. ethnicos expugnat, fuderat, fugarat: Dereliqueruntque ibi Deos suos; quos Dauid iussit exuri. Cur? quærit Augustinus. Quia, inquit, cum lachrymis sacrificarunt eis: cum soli Deo regnum hoc sacrificium debeat.

Sunt beati.
Sunt sacri-
ficia Deo.

Et ipso Iesu dignæ sunt lachrymæ: Nā digna Iesu, videns ciuitatem, fleuit super eam.

P A R S II.

De Ierosolymitana clade.

Salem, Iebus, Solyma; demum Ierosolyma ab Dauide nuncupata, moti per amœno infidebat, mollibus cincta montibus, hinc Moria, in quo Templum; inde Syon, in quo arx. In ea ante deuastationem erant incolæ plusquam 200000.

Ob peccata clades passa variâ est: Di-

B b 3 ripuit

ripuit eam Antiochus: Nabuchodonosor euerit: Vespasianus excidit. Quod, qui vidit, descripsit Iosephus libr. 6. ca. 15. de bello Iud. tempore obsidionis periisse, ait, peste, fama, gladio 1100000 venditos 30. homines vno denario. Iustū iudiciū Dei!

Predicta.

1. Predictum Psalm. 68. Fiat habitatio eorum deserta; & in tabernaculis eorum non sit, qui inhabitet. 2. Daniel. 9. Finis eius vastitas; & post finem belli statuta desolatio. 3. Isai. 1. Relinquetur filia Syon, vt vmbra culum in vinea, sicut tugurium in cucumerario. 4. Matth. 23. Ecce, relinquetur vobis domus vestra deserta. 5. Vastationem Deus iussit Ezechielē, c. 4. depingere in laterculo, cum toto apparatu obsidionis: Quod alij de Chaldaeorum, at Rupertus de Romanorum euastatione intelligit.

Euastatio.

Tanta fuit tunc vrbs maiestas; vt, teste Galatino libro 4. de arcu. cap. 59. eam dicerent hortum fructuum aureorum. Tantarum ciuitas diuitiarum erat: at Syri, Babylonij, Romani fructus eos autūnarunt.

Instauratio, sed cum defectu multo.

II. Reuerſi, 1. Esdr. 3. ē Babylone restaurarunt quidem templum: sed quinque ei defuisse refert Galatinus: Ignis facer, olim ccelo lapsus in aram, Arca, Rationale, oleum vnctionis. Responſa Dei. Vel, vt alij, Arca, Vrna mannae, Virga Aaron, Floreseius & amygdala, & Velum arcæ. Ergo cecidit Babylon; cecidit, & fuit ruina illius magna. Luc. 6. Ita de Idumæis, dicturis, facturisque, Psalm. 136. Exinanite, exinanite vsque ad fundamentum in ea. Hic Dominus: Venit dies, &c.

Cacitas vrbs ei ostenditur signis palpabilibus.

At tanta cæcitas, vt non cognoscas.

1. Phreneticus, quo maiore laborat vesania, mortique propior est, eo minus sentit, vel curat; at astantes compatiuntur: Ita peccator quo maior, hoc minus cognoscit; At Angeli dolent, &c. 2. Vt Threnorum 1. Ieremias: Sordes eius in pedibus eius: nec recordata est finis sui. Sic iam Dominus. 3. Isaias c. 20. prænunciāns captiuitatem

Assyriam, nudus per urbem oberrauit. 4. Ieremias c. 27. catena grandi onustus, Babylonicam captiuitatem prædicebat. 5. Ionas 3. cap. eo modo nudus in Ninivem, quo balæna eum respuerat. 5. Iesus hodie lachrymans inquit. Non letatur in perditione vitiorum; vt ait Sapiens c. 1.

PARS III.

De causa cladis Ieroſolymitane.

I. Peccata publica sunt euerſorum re- *Peccata causant ruinam.*
gnorum, ac vrbiū causa. 1. Sic Pen-
tapolis perit igne de cælo. Samaria fame punitur: orbis diluuiū, Solyma euastatione perit. 2. Peccata sunt causa Re-
probationis sola. Oſeæ 3. Perditio tua ex te, Israel; tantum ex me auxilium tuum.

3. Itaque Dominus defleuit culpam, & poenam. De hac Oſeæ 2. Comedite eam bestia agri, & visitabo super eam dies Baalim, quibus accendebat incensum. Male impiis! At, Isai. 79. Ne tradas bestis animas consuetiū tibi. Chaldaea paraphrasis sic: Populus bestiarū similibus animas discentium legem tuam. His relinque semen: istis nec lapidem super lapidē.

Causa flendi hoc maior; quod præter, *Mala sunt.*
ita, præsentia singulorum Cleri, populi, &c. & futura vrbs videret, vt Homo Deus. Ideo cum Sophonia, cap. 3. Flebat, & quasi dicebat: Væ prauaricatrix, & redempta ciuitas! Principes eius in medio eius, quasi leones rugientes: Iudices eius lupi, respere non relinquebant in mano: Prophetæ eius vesani, viri infideles, Sacerdotes eius polluerunt Sanctum, iniuste egerunt contra legem.

II. Vnde i. bene Amphides dixit Vrbes, *Cuiusque vrbs vna.*
theatra fortuna & tragediarum. 2. Et Stratonice Athen. egressus Heraclæa, respexit ad urbem curiosius; interrogantique causam, ait. Pudet si videar exire ē lupanari. Adeo flagitiosa Heraclæotarum vita erat. At præ Solyma sceleribus nulla fuit vrbiū vnquam.

Saxones præsci, teste Goropio, scelerem *Non autem statum honesta.*
statum

statum representabant per statuam armatam (militari concordia,) nudam pectore, (id est, fidam,) diuersicolore (in varietate ordinum, & opificiorum;) cū bilance, (iustitiæ;) iuxta eam versus, (cattulorum amantissimus,) idemque pugnando supinus quasuis bestias vincit: Ita coelum qui spectat, quasuis ærumnas tolerat. Statuæ adscriptum: *Certam victoriam polliceor venerantibus. Non talis Sodyma: Sed Isai. 1. Omne caput languidum, & omne cor moriens. Ideo Non relinquetur &c.*

Anima
peccatricis
vastitas.

III. Significat earuini animæ peccatricis. Heu qualis rerum qualium hic vastitas? 1. Sensit David, & dixit: *Ad nihilum redactus sum; & nesciui.* 2. Si omnes creaturæ in cælo & terra conspirarent in hominem, nocere tantum non possent; quantum peccatum. 3. Imo nec Deus vllis peccatis alius lædere potest tantum. Proin orco debetur peccatum: A deo malum culpæ superat infinitis modis omne malum pœnæ. 4. Deinde culpæ malum repugnat diuinitati; non pœnæ malum: Vt Deus in assumpta humanitate potuerit, quasi, mori: at non peccare: potuit induere formam seruī, & peccati, non peccatum. D. Th. 1. q. 48. art. 6. ait: *Malum culpæ maius est omni malo pœnæ sensus, & damni. Quem id igitur in anima lapidem super lapidem relinquit?*

PARS IV.

De lachryma Christi.

Dominus
fleuit quater.

I. Q. Vater Dominus fleuit. Primò, Sap. 7. Primam vocem similem omnibus emisit plorans. Dein, Ioan. 11. Lazarum suscitans. Tertiò, in Cruce, Hebr. 5. *Cum lachrymis & clamore valido exauditus est.* Quartò hic, M. Marcellus, ait *Val. Max. 1. 5. c. 1. visis ex edito loco Syracusis, ab se expugnatis, fleuit.* Ita Dominus visâ Solymâ, totâ ab vitiis iam vastata.

Fleuit pie
doce.

Ethnici de decori ducebant lacrymari

Regē. Vnde Alex. Magn^o Poëtam occidit, quia suâ tragœdiâ Regē fecerit lacrymari.

1. Sed Prou. 12. *Viscera impiorum crudelia.* 2. Et Amos 6. *Va, qui opulenti alis in Syon! Nihil compatiebantur super contritione Ioseph.*

3. Et fletu suo Dominus eam barbariæ refutat. 4. Docent lacrymæ contemnere mundum. Eccl. 2. *Risum reputaui errorem. Et gaudio dixi: Quid frustra deciperis?*

Proinde 1. Eccles. 7. *Meleus est ire ad domū luctus quam ad domum cōiuij.* 2. Dominus, Ioan. 6. *Va vobis, qui ridetis, quia flebitis.* 3. Iac. 4. *Risus vester in luctum conuertetur.* Et nunquam legitur risisse Dominus.

II. Fleuit super eam. Offert enim misericordiam prius, quam iustitiam stringat. *Fletum misericordiam offert.*

1. Sicut præcepit olim Israelitis. Deut. 20. *Si accesseris ad expugnandam ciuitatem, offeres ei primum pacem. Si acceperit, & aperuerit tibi portas, cunctus in ea populus saluabitur, & seruiet tibi sub tributo: Sin autem sedes inire noluerit, & caperit contra te bellum, expugnabis eam.* Ita Deus agit cum homine.

2. Id indicatum fuisse in Nube, & Columna ignea putat Clemens Alex: *Quos ergo nubes non fouet misericordiæ, ignis vastat: Et ideo, quisquis reitit umbram refugientem, ignem sentiet amburentem.*

Fleuit, oculo vno misericordiam, altero iram fundens venturam. Vna Deus & protegit protegit peccatores, altera manu punit.

1. Iob. 14. id innuit: *Quis tribuat, vt in inferno protegas me & abscondas me, donec pertranseat furor tuus? Vindicem orat esse, & patronum sibi.* 2. Ita Deus & Cherub in Propitiatorio confidebant, Exod. 25. Hoc autem erat coopertorium Arcæ; in qua legis tabulæ. Significatur Leges & peccata tegi, quasi, ne videns ea vindicet iustitia. 3. Psalm 31. *Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata, id est, dissimulata à Deo, vsque dum pœnitentia deleantur.* 4. Ezech. 10. *Expadi amicum meum super te, & super ignominiam tuam.* 5. Isa.

Fletum
misericordiam
offert.

Punit Deus
& protegit
dissimulat
delicta

5. Isa. 38. Proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea. Sic hic videns ciuitatem fleuit. Vbi vnquam super pagum fleuit?

*Dolet ob
delicta no-
stra.*

III. Maledictæ vrbes, quæ domino lacrymas cietis. 1. Cogitis ad poenam: Isa. 1. Heu: consolabor de hostibus meis, & vindicabor de inimicis meis. Dolentis vox hæc, & coacti: Sic & tu, Ecclef. 22. Super mortuum plora: defecit enim lux eius. Et super fatuum plora: defecit enim sensus eius.

*Orandum
pro pecca-
toribus.*

2. Super hic significat propter. Et propter hominem flebit Deus; cui omnes aliæ creaturæ sunt gaudio? Psal. 103. Latabitur Dominus in operibus suis. Hæc perseverant in ordinatione eius: at homo exorbitat heteroclitus. 3. Ideo Pœnitet, ait, me fecisse hominem, Gen. 6. Etiam flet propter eum.

*Tardus ad
vindictam.*

IV. Adeo dissimilis est hominibus in vindicando. Hi exultant, vt capti a prædâ, de occasione vindicandi nacti: 1. At tu Domine Non delectaris in perditionibus nostris. 2. Imo dictans sententiam diluuij, Gen. 6. dolore cordis tactus intrinsecus es. 3. Vnde miratus Domini in se sæuitiam Iob querit, Cap. 10. Nunquid oculi carnei tibi sunt: & sicut videt homo, tu videbis? Huiusmodi hominem vltorum intuetur.

PARS V.

De peccatis deplorandis.

*Deflenda
sunt pecca-
ta propria.*

I. Disce tua ipse peccata flere. Nec frustra: 1. Ezech. 18. In quacumq; hora ingemuerit peccator, omnium iniquitatum eius non recordabor. 2. Idcirco Dominus, Luc. 23. Nolite flere super vos, & filios vestros, qui peccastis. 3. Et Petrus exiit foras, & fleuit amare. Luc. 21. 4. Purgatorium nulli extinguet vllus oceanus; at vna potest lacrymula. 5. Flagrat domus? affusâ aquâ deflagrat. Ardes concupiscentia? Iniecta poenitentis lacryma suffocat ardorem. 6. Tunc proxima serenitas est; cum nubes resoluatur in aquas. Rumpe nubem peccatorum; & fluent aquæ dolorum: & vero etiam gaudiorum.

Nec tua solum: sed & aliorum deplange delicta. 1. Sic Paulus, Rom. 6. Tristitia sunt & mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. Lienna. Optabam enim anathema esse pro Christo pro Fratribus. 2. Item 2. Cor. 2. Ex multa tribulatione & angustia cordis scripsi vobis, per multas lacrymas: Vt sciatis, quam charitatem habeam abundantius in vobis. Hanc negligi charitatem queritur Augustinus: Sunt ne in te, Christiane, viscera compassionis; qui plangis corpus, à quo recessit anima; & non plangis animam, à qua recessit Deus? 4. Ideo de anima iusti, Cant. 7. Oculi tui sicut piscina in Hesbon. Cum igitur tanta sit hodie materia flendi: Quæ dabit capiti meo aquâ, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte? Ier. 9.

II. Sed etiam; planctus peccatorum alienorum iam pene in solis cœnobitis coarctatur hospes: rei foris exultant in rebus pessimis, & ijs indormiunt. Qualis in tempestate Ionas cap. 1. cum clamarent viri ad Deum suum, & miserunt vasa, quæ erant in navi, in mare; vt allueretur ab eis; & Ionas dormiebat sopore graui.

Vacuos habent cœnobitæ animos ad agnoscendam peccatorum & multitudinem, & magnitudinem, 1. Vt Petrus ad Simonem Magum, Act. 8. In felle amaritudinis, & obligatione peccati video te esse. 2. Vbi malitiam peccati notat infinitam: sicut Redemptionis pretium infinitum est. 1. Cor. 6. Empti enim estis pretio magno. Duo infinita in vno peccato mortali: 1. offensæ Dei spretij; 2. & spretij pretij redemptionis. 3. Sicq; posset in Deum cadere dolor, finire doleret ob peccatum. Hinc Eph. 4. Nolite contristare Spiritum Sanctum Dei. 4. Quia & fugat Deum è templo suo peccatum; non quidem effectiue: cum sit Deus omnipotens: sed demeritorie, ait Scotus, per peccatoris & Dei auersionem mutuam. Vt, Genef. 31. ab Iacob Laban auersus: Video faciem patris vestri, quod nō sit erga me, sicut heri & nudius tertius.

PARS

P A R S VI.

De amore Patriæ.

Amor patriæ est naturalis. I. Fleuit super eam: Forsan ut iustum in patriam amorem ostenderet. Hunc natura in seuit omnibus; ut vel sanguinem pro ea fundere dulcescit, & gloriosum. Exemplis plena omnia. 1. Codrus Rex Athen. (audito oraculo, tum pacem fore patriæ, si Rex oppetisset;) vel mentito habitu se hostium ferro obicit. 2. M. Curtius Rom. caput pro vrbe deuouit, in apertum fori chasma eques insiliens, manesque placauit, hiatu coeunte.

3. Dauid, 1. Reg. 17. amore patriæ Goliathum aggressus est cum Deo. 4. Iudith. cap. 10. se Assyriis obtulit & Holoferni; patriamque liberauit. Esther pene similiter.

5. L. Sylla victor in Prænestinos gladio sauiens, vni iussit parci quondam hospiti suo: qui aiebat: Nolo patriæ meæ extinctori vitam debere. 6. Vercicada, sole superæfluante, moritur potius in loco, ubi nata est, quam inde cedat longius. 7. Hinc priscei quidam, ait Plinius, natos primum in terram deponebant, quasi in gremiū veræ matris communis. Terramque dicebant *ter bonam*: quod natos excipiat: viuos sustentet: mortuos recipiat.

8. Hinc patriam miseratus est Dominus. 9. Ita & Dauid pro suis peccatis deprecans Ps. 50. *Miserere mei Deus*: statim patriæ meminit: *Libera me de sanguinibus Deus*: id est, de hostica sanguinolentia: Et *Benigne fac Domine, in bona voluntate tua Syon*; ut edificentur muri Ierusalem: quæ ipsius patriæ.

Tria mala ciuitatis cuiusque. II. Fleuit super eam. 1. Nam Eccles. 26. Atrib. timuit cor meum, & a quarto facies mea metuit: Deleturam ciuitatis, & Collectionem populi, & Calumniam mendacem. Contentio, Conspiratio, Calumnia vrbis sunt tria pessima Kappa. Hæc futura deflet Dominus. 2. Quidam ait: Pallas, vrbium Domina, tribus immanissimis beluis delectatur;

Noctua, Dracone, & Populo: Hoc est: Ignorantia noctiuaga, Inuidia visu acutissima, & turba populari. Hæc fleuit Dominus, ut homo: et si Deus.

Sinite plorare; quia dignitas imperatoria non impedit illum esse hominem; aiebat Philosophus suadentibus Imperatori, ad triste nuntium acceptum flenti, ut flere deflisteret: quod indignum esset Imperatore.

DOMINICA XI. POST TRINITATEM.

Duo homines ascenderunt in templum, ut orarent: vnus Phariseus, & alter Publicanus.

Luc. 18.

I. Saia 40. ait: Omnis vallis exaltabitur, & omnis mons & collis humiliabitur. Et erunt praua in directa, & aspera in vias planas. Factum hic in duobus istis, & dictum à Domino: Omnis, qui se exaltat, humiliabitur; & qui se humiliat, exaltabitur.

De quo nos

- I. De superbia detestatione.
- II. De orantis Pharisei fastu.
- III. De orantis gloriatione.
- IV. De precum submissione.
- V. De laudis propriæ amantibus.
- VI. De orantis Publicani pudore.
- VII. Parænesis, seu præconium Humilitatis.
- VIII. Enconium humilium.

P A R S I.

Detestatio superbiæ.

I. Superbia, ait Aug. 4. ciuit. c. 15. est peruersa se celsitudinis appetitus. Vel ut lib. ad Insuperbiam no. Est inordinatus amor propriæ excellentiæ, & terribilis. Addit D. Tho. 2. 2. q. 162. per quam se quis extollit supra id, quod est ei præfixum diuina regula. Alludens ad illud 2. Cor. 10. Nos non in immensum gloriamur; sed secundum mensuram regulæ, quam mensus est nobis Deus. Vel

Cc

vz